

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési díjak: helyben negyedévre P 1-50

Vidékre és Ausztriába postán „ „ P 2-20

Külföldre egy évre 4 dollár. Egyes szám 12 fillér.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RÓNAI FRIGYES
Várkör 39. sz. Telefonszám 23.

Hirdetések millimétersoronként 8 fillér.

Szövegközötti reklámhír sora 20 fillér.

Nyílttér sora 40 fillér.

Hirdetések díja előre-fizetendő.

Nyílnak

városunkban, illetve városunk határában és sétahelvi mellett a nyári szezon, az üdülő és nyaralóvárosi mivoltunk előhírnökei. — az idényvendéglők Legszebb és egyszersmind legközelebb levő kirándulóhelyeinken. Andalgó, Királyölgy, Szabóhegy. Mind-megannyi idillikus hely, ahol ősi múltunk történelmi levegője vegyül mai modern korunk lármás környezetével. E helyek is hivatva vannak kielégíteni a hozzátv kerülő nyaralók, turisták, kirándulók esetleges igényeit, sőt a kényelemnek is bele kell foglalva lenni abban a rendszerben, amit az itt nyaralók és átutazók bizonyára árgusszemekkel figyelnek. Mert valljuk be, erre vigyáznunk és ügyelnünk éppen a legelmaradhatatlanabb célkitűzésünk lehet, hisz ezzel csak ideszoktatni lehet Köszeg „tisztéletbeli lakóit” — így is nevezhetjük kedves nyaralóinkat. És ez éppen azért fontos Köszegnek, mert kicsinyiségénél fogva és egyéb okokból is kifolyólag istenáldotta vidékén kívül sajnos egyéb szórakozást nem igen tud nyújtani. Pedig, de szépen el lehet képzelni azt a bizonyos szórakozást nyújtó dolgokat. Szimfónikus zenekar megalakítása, szabadtéri előadások rendezése, operaelőadások rendezése, a térzenék gyakoribb tétele megalakítandó szimfónikuskar bevonásával, és mindezekben túl, mert az eddig felsoroltak megvalósíthatók, ha az idén esetleg nem is, akkor a jövő évben és ha esetleg akkor sem, de mindenestre belátható időn belül — felvetődik képzeletünkben a kivétel, a városi nagyszálló (kb. 200 szobával), a mai követelményeknek megfelelő mozi, színház és táncterem, szanatóriumok hegyeinkben, ugyanott téli sportok üzésére alkalmas nagyméretű sí- és rődlipálya létesítése kisebb szállóval, stb. Folytathatnánk még a felsorolást pl. gyógyfürdő esetleges feltárása, de mint írjuk ezek a képzelet szárnyain repülnek felénk csalóka mosolygásukkal, hogy a másik pillanatban eltűnve itt álljon előttünk a mai ahhoz lehanglelő állapotunk. Nincs semmink. Igen, ha ezek a dolgok meglennének, lenne vidékünkön

A korzósabályozás utóhangjai.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kedves Szerkesztő Ur!
Élénk figyelemmel olvasom minden héten a Köszeg és Vidéke kiadásait és legutóbb feltűnt, hogy a községi rendőrkapitányság megszabályozta a korzó forgalmát és ezzel egyidejűleg a gyalogközlekedést. Nagypénteken este sétálni indultam és talán 10 óra lehetett este, amikor a korzóra értem. Gyanútlanul mentem az utközépen, amikor egy stentori hang rámszólt, hogy aszongya, „tessék felmenni a gyalogjáróra”. Először nem tudtam mit akar tőlem a rend tisztelőreméltó és csak néhány pillanat múlva szméltem arra, hogy valószínűleg közlekedési kihágást követtem el és jóakarattal akarta a derék rendőr elintézni az „ügyet” anélkül, hogy feljelentene. Siettem fel a járdára, de később gondolkodni kezdtem, hogy tulajdonképpen mit is követtem el ezzel, hogy az uttest közepén voltam sőt sétálni este 10 órakor. Másnap érdeklődésemre megtudtam azután részletesen, hogy a m. kir. rendőrség községi kapitánysága rendeletet bocsátott ki, amely szerint tilos a kocsiforgalom lebonyolítására rendelt uttesten sétálni. Ez mind rendben is volna. Ilyen rendeletet már 1929 évben kiadott a vidéki főkapitányság 1936. évig nem volt baj, ha Köszegen a gyalogosok az uttesten is sétáltak, hiszen az a napi 4—5 autó, ami végszáguld a városban nem sok vizet zavar és azt hiszem a krónikák 50 évre visszamenőleg sem jegyezték fel gázolást. Már most az a kérdés, miért volt szükség arra, hogy ezt a 7 évvel ezelőtti hozott rendeletet elődráncgálják és Köszegen is végrehajtsák? Budapestben, ahol mostanában rendezték megint a forgalmat, a legnagyobb lelkinyugalommal sétáltak este az utközépen, nem szól érte senki, de nincs is értelme, mert még itt is kicsi a forgalom ilyenkor. Hát még Köszegen. Elfelejtettem mondani, hogy rajtam kívül abban az időben egyedül a rendőr volt látható a községi korzón. De nem a magam személyéről akarok beszélni.

Köszeg város vezetősége állandóan a nyaralóvárost és üdülővárost propagálja, pedig Kedves Szerkesztő Ur, ez az intézkedés egyáltalában nem alkalmas arra, hogy az idegenekben kellemes emlékeket rögzítsen meg

Köszegről. Ha a nyári idény alatt még mindig életben lesz ez a rendelkezés az összes nyaralók és üdülők, először kinevelik a várost, másodsor pedig nem mennak többet oda, ahol még a szabad közlekedésben is gátolják őket. Vannak 4—5-ször nagyobb helységek ebben a csonka házában, ahol mindenki úgy közlekedik ahogyan akar és soha nem történik semmi baj. Hát csak azért korlátozták Köszegen is a gyalogközlekedést, mert történetesen drága pénzen fenntartott rendőrsége van? Erdemes akkor rendőrséget tartani? Legyünk inkább nagyközség, rendőrség nélkül és fejlesszük a nyaralóhely és üdülőhely jellegünket, sokkal többre fogunk menni. De van a segítségnek más módja is, csak egy kis jóakarattal kell hozzá. Mit szól mind ehhez a város vezetősége? Nincs semmi mondanivalója? Ha a rendőrség nem látja be azt, hogy Köszeg nem lehet olyan mértékkel mérni mint Budapestet, Győrt, Szegedet, Szombathelyt, vagy a többi nagyvárost és nem hajlandó békésen visszavonni ezt a rendelkezését, akkor a város vezetőségének volna a kötelessége az, hogy ezt a rendelkezést megfellebbezze és a vidéki főkapitányság figyelmét felhívja arra, hogy ez a rendelkezés Köszegen keresztülvihetetlen, mert neveltséges, hogy ne lehessen olyan városban az utközépen közlekedni a korzón, ahol olyan uccák is vannak, amelyekben nincs gyalogjáró. (Pl. a Városház-utca.) Megkivánja a város jellege, hogy ez a rendelkezés visszavonassék és ugyanazt lehessen a korzón sétálni mint eddig. Legalább ezt az egy uccát hagyják meg a gyalogosoknak. Tessék a járműforgalmat szabályozni oly módon, hogy kocsik, autók és kerékpárok nem hajthatnak be a korzónak a Schaffer-üzletől a Róth Sándor féle üzletig húzódó szakaszába. Ezzel máris megoldást nyerne az ügy. Ki lehetne terjeszteni a gyalogközlekedést az esti és a vasárnap délelőtti órákban egészen a Róth féle könyvkereskedésig, vagy a zárdáig. Nem használ ez a rendelkezés a városnak, higgye el Szerkesztő Ur, és meg kell találni a módját annak, hogy ez megmástitassék, méginkább, hogy visszavonassék. Van elég dolga ugyanis a rendőrségnek nyáron a járdák tisz

kívül számtalan olyan kincsünk, ami mágnesként vonzaná hozzánk az idegeneket. Addig azonban továbbra is lebegjen előttünk, minden községi előtt: mindent elkövetni, hogy a legeslegudvariasabb és legkézenyebb bánásmóddal legyen irányítóelv azok előtt, kik hívásuknál fogva vagy esetleg

hárhogy is ezen elvnek a legmeggyőzőbb kifejezésre juttatása által használhatunk városunknak. Azok és mindannyiunk számára az lesz az elérhető legnagyobb eredmény, ha majdan mindazon dolgok megvalósulása folytán elérkeztünk a célba: — Köszeg nyaraló- és üdülővárosba. Hth.

tántartásának ellenőrzésével, legalább mentesítsék a korzó ellenőrzése alól a derék rendőrséget, amely csak utasításra zaklatja a közönséget azzal, hogy a járdára tereli, még a korzón is. Ne hagyják ezt annyiban Szerkesztő Ur, hívják fel ennek a rendeletnek tarthatatlanságára az illetékesek figyelmét, és ha a város vezetősége nem fellebbezi meg, tegye meg a község vagy valamelyik egyesület, mert bizonyos az, hogy a vidéki főkapitányság megváltoztatja és hatályon kívül helyezi ezt a rendeletet, amit megértése, a helyi viszonyokhoz mérten kell alkalmazni mindenhol. Ha a főkapitányság leküld valakit helyszíni tanulmányozásra, egész biztosan megmástitja ezt a rendelkezést.

Egyszer Köszegen a trágyásszekereket le kellett takarniok a gazdáknak rendőri intézkedésre. Ez is egy, a lomtárból elkötorit rendeletnek végrehajtása volt, de hamar beszüntették és én remélem, hogy a korzósabályozás is erre a sorsra jut. Mindenesetre állandóan napirendem kell tartani addig, amíg meg nem másítják. Mi, akik csak egy évben egyszer-kétszer érezzük ennek a rendelkezésnek hátrányait, élénk figyelemmel kísérjük az otthoni eseményeket és miután már majdnem idegennek számítunk otthon, jobban meg tudjuk ítélni mi a jó és mi rossz a közönség szempontjából. Pedig a nyaraló és üdülővárosnak pedig csak legelső teendője az, hogy a vendégeit jóllátssa, kényelmükről gondoskodjon és ne engedje őket még a sétájukban is zavarni.

Vagyok Szerkesztő Uram iránt kitűnő tisztelettel
egy budapesti előfizető.

Jótettért jót várj...

Sokan kétségbevonják ennek a közmondásnak igazát. Valahogyan jogos is ez a kételkedés. Ebben az önzéstől fuldokló, anyagias korban, — jótettek legtöbbnyire nem nyerik el jutalmukat és viszonzásra nem találják.

Mégis előfordult egy eset, amely arra késztetett bennünket, hogy pártját fogjuk ennek a halódó, a ma korában pusztulásnak indult közmondás igazának, amely évszázadok tapasztalatait leszűrve hirdeti: jótettért jót várj!

Sokan emlékeznek még bizonyára Hollós Árpádra, aki néhány évvel ezelőtt a Lauringer vaskereskedésben volt alkalmazva. Szegénysorsban élt. Akkor még a levante egyesület kötelekbe tartozott. A levante egyesület szokásos karácsonyi ünnepség alkalmával egy izben cipővel ajándékozta meg. Azóta elkerült Köszegről, ahol mint sakk-mestert ismerték. Kecskémre sodorta az élet. Állásba került. Nem felejtette el a községi levante egyesületet s a napokban husz pengőt küldött az egyesület címére azzal: fordítsák szegénysorsu levanték felsegélyezésére.

